

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvmd-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Vizszabályozási reformok.

Vízszabályozásunk mai rendszere aránylag régi keletű. Ma, midőn vizek mellett fekvő területeken — aminő megyék is — a szabályozás tökéletesítése a jelszó, érdemes laikus körökben is megismertetni a vízépítészeti tehetségeknek felfogását. Szakértők írják, sőt bebizonyítani is vállalkoznak azt, hogy a tapasztalat őket a folyók ágyának módosítása körül egy új titok kulcslyukához vezette. Ugyanis azt látják, hogy minden folyó egy bizonyos görbe vonalú pályát tör magának, mely pályán maga a folyó eredete felé fokozatosan emelkedik, még pedig vidékével együtt. Hogy a folyó medre emelkedik, az természetes, mert iszap iszapra halmozódik benne; ellenben a partvidék emelkedése csak azáltal érik el, hogy bizonyos időszakban minden folyó kiönt és így rakodmányaival emeli a rendes partok magasságát.

E törvénynek adatokkal való beigazolása már szakszerű kérdés. De annyit — ha ugyan áll a törvény — a laikus is megérthet, hogy minél csekélyebb esésű egy folyó, annál több árvíz okoz. Már pedig hazánkban a legcsekélyebb esésű nagy folyó a Tisza; tehát a Tiszától mindegyre nagyobb mérvű pusztításokat várhatni, annál nagyobbakat, minél szűkebb az a meder, mely közé a két oldali töltések az árteret szorítják.

Ennélfogva a szakértők tanulmánya szerint az egy Dunán kívül, mely egyenesen a tengerbe ömlik, minden más folyónál károsnak mondják az átnetszéseket, mint amelyek a föntebb vázolt förtörvénynek, a folyási kigyóvonalnak ellentmondanak azáltal, hogy egyenes vonalba iparkodnak terelni az illető folyót.

Ami a gátak fenntartását vagy fejlesztését illeti, azok egy végzetes alternatíva elé visznek bennünket. E válság abban áll, hogy vagy biztosítani kell a már ármentesített területeket a töltéseknek végtelenig való felmagasítása által; vagy pedig megvédjük a kritikus fekvésű községeket s azontúl a vizet szabadon eresztjük.

A töltések felmagasítása azonban, mint sajnos tapasztaljuk, nem nyújt kellő biztosítékot a katasztrófák ellen, mert belvizek eredményez; de, ami főhübbja: minél nagyobb töltésekre van szükségünk, annál fokozottabb a veszély. Mert az önzés — mint Vilovónál, de számos más helyen is láttuk — egyszerűen átfúrja vagy meglatítja a más töltését, csak hogy megmentsse saját otthonát. Így azután a töltések még rosszabbak, mint az álló hadseregek; mert ha kellene, ha nem, egyformán emésztenek bennünket.

Ha már a mostani gátrendszer fenntartatik, akkor elkerülhetlen szükség az egyes folyók gátközi árterit jobbról és balról annyi kilométerrel meghövíteni, amennyit az illető folyó áradási középértéke megkíván. Ily eljárás mellett fölaldozunk ugyan egy csekély, de kétséges termő területet, azonban ezen áldozatot csak a többi termő föld biztonságának hozzuk. Mert a víz, mint leg-hatalmasabb őselem, természeténél fogva, a leg-mélyebb pontot keresi és így minél nagyobb területen oszolhat szét, annál kevésbé emelkedik magasra. Viszont meg van a vizek azon tulajdonsága, hogy a folyó közepe felé boltívesen feldomborodik, amely domborulat annál több köbmétert foglal magában, minél szélesebb az ő ivének alapátmérője, vagyis medrének színe. És ezen elszalhatatlan fizikai körülményt annál jobban kihasználjuk, minél szélesebb ágyat vetünk neki. Mert minél messzebb van a gáttól a folyó közepe, annál kevesebb részét rongálja a töltésnek a hullám.

Általában csodálni lehet, hogy a közvélemény e kérdéssel sokkal kevesebbet törődik, mint például a német császár egészségi állapotával; pedig nekünk, akik vizek között lakunk, nem is lehet előbbvaló gondunk, mint az, hogy érdemes-e egyáltalán költekezni a vízvédelemre? és ha igen, mily módokat szerint járjunk el legelőnyösebben.

(Folyt. köv.)

Helyi méhésztársulatok.

Nincs ember, ki a méheknek áldáshozó munkásságát el ne ismerné, de azért még igen sok alkalmas hely van, hol ezen gazdagon jutalmazó kereseti ág általános meghonosításra vár. Mert, hogy minden községben van egy-két egyén, ki méhészettel foglalkozik, az tény, de ennyi figyelemmel sokkal többet érdemelnek meg a kis méhek.

Megyénkben már régóta virágzik a méhésztesztés, különösen egyes vidékein: Zombor, Kula, Filipova, Ujvidék környékén és a Tisza mellékén, de e virágzással — tekintve megyénk előnyös fekvését és kedvező éghajlatát — nem elégedhetünk meg; a tenyésztést kedvelté és lehetőleg elterjedté, általánossá kell tennünk.

Erre volnának hivatva a helyi méhésztársulatok. Ily egyesületnek nem volna szabad hiányoznia egy valamire való községben sem. Mert mint minden törekvést, úgy a méhésztesztést is csak ösztönzettel, társulással mozdíthatjuk elő és tehetjük virágzóvá. Tudjuk mindannyian, hogy az egyesület mindenben mennyivel több előnyben részesülhet, mint egyesek. Így van az a méhészettel is; míg néhány termelő kedvéért nem kereste fel vidékünket a nagykereskedő, majd társulva, nagyobb mennyiséget termelve, fel fog bennünket keresni. A méznek majd lesz értéke és a méhésznek busás fáradságdíja. Az ily egyesület hivatva továbbá a méhésztesztés újabb vívmányaival, a célszerűbb kaptárakkal és eszközökkel megismertetni tagjait. Rendez kiállításokat, hol jutalmakkal büdít, lelkesít.

Hogy ily helyi társulat minél több községben létesüljön, nem lesz fölösleges néhány sorban elmondani, hogyan alakíthatók. Mindenütt alakítható ugyan egy teljesen önálló, független egyesület, de sokkal célszerűbb, ha az ily helyi társulatok valamely nagyobb méhésztársulattal szövetkeznek, azzal mintegy rokoni viszonyba lépnek. Ily nagyobb egyesület az országos méhésztársulat, közelünkben a délmagyarországi méhésztársulat és a bácskai méhésztársulat. Minthogy csak a délmagyarországi méhésztársulat alapszabályai vannak kezembem, erről állíthatom, hogy a helyi méhésztársulatok létezési jogát alapszabályaiban (15. §.) biztosítja; valószínű, hogy a többi nagy egyesület is pártfogolja a helyi társulatokat.

Lássuk, mit mond az egyesületnek a magas miniszterium által megerősített alapszabálya: 1. Az egyesület területén 15, egy helységben lakó méhész, helyi társulattá alakulhat. 2. A társulat címe: „Helyi méhésztársulat“ s szigorúan az egyesület alapszabályaihoz alkalmazkodva működik. 3. A társulat tagsági díj az egyesület pénztárába 2 frtot, az egyesületi közlönyök bármelyikéért (magyar vagy német nyelvű) pedig 1 frtot fizet. (Máskülönb 2 frt.) 4. A társulat minden tagja kötelezi magát az egyesületi közlönyök egyikének járatására. 5. A társulat a közgyűlésre minden 15 tagja után egy képviselőt küld, hol azok tanácskozási joggal bírnak. 6. Azon esetre, ha a társulat működésében az alapszabályoktól eltérne, az egyesületi elnökség által felosztható. — Látjuk ebből, hogy az ily helyi társulat belügyeiben teljesen önállólag működik, csak az egyesülethez kötött viszonyában kell annak alapszabályaihoz alkalmazkodnia.

Tehát most már mi a teendő? Az, hogy minden községben egy buzgó méhész (pl. a tanító) vegye kezébe az ügyet, hívja össze a község méhészeit, — legcélszerűbben az iskola helyiségébe, hol máskor is tarthatván üléseit az egyesület, nem kell külön helyiséget bérelnie — s ha vannak 15-en, választván elnököt és tisztikart, mondják ki megalakulásukat s ezt jegyzőkönyvbe véve küldjék be az illető nagy egyesületnek, honnan megkapva az értesítést, megkezdhetik működésüket, mely működés felolvasásokból, gyakorlati előadásokból, társulati ügyek elintézéséből stb. áll. Ha pl. 15-en vannak, az egyesületnek be kell küldeniök 17 frtot és ezért kapnak 15 egyesületi közlönyt, minden tag egyet.

Hogy e szükséges pénz beszereztessek, legcélszerűbb — mint Schenk csanádi méhésztársulat elnöke ajánlja — a tagokat aláírásuk 3

évre kötelezni 2 frt évi tagdíj mellett. Az így megmaradó feleslegesen méhészeti közlönyök, szakkönyvek, eszközök vásároltatnak az egyesület részére és a rendezendő kiállítások költségei fedeztetnek. Pártoló tagok is gyűjthetők, kik támogatásukért az egyesület közös mézéből mézjutalomban részesíthetők. Különben, ki bővebben és többet óhajt tudni, forduljon Grand M., a délmagyarországi méhésztársulat elnökéhez, ki jó szívetel ad utbaigazítást s kinek sok ily egyesület közöni létét.

Használjuk fel a nyiló tavaszt, a legalkalmasabb időt, és alakítsunk ily méhésztársulatokat, mert ezzel népünk anyagi és erkölcsi helyzetén javítunk; hisz már harmadfélszáz év előtt mondotta Herodot: „A méhek áldást hoznak az emberre.“ — s. —

Hírek.

Kinevezés. Budapestről írják nekünk: Már ide érkezett ama legfelső kézirat, mely szerint Ó Felsége Mayer Béla kalocsai kanonokot, bosoni címzetes püspökké nevezte ki. A kinevezést a hivatalos lap már közelebb fogja hozni.

Egyházmegyei hírek. Dr. Kalmár Sándor, rigicai káplán, a kalocsai papnöveldeben theolog. hittanárnak; Huber Lipót, érseki iktató, ugyanoda h. hittanárnak; Zundl Péter, bresztováci káplán, érseki iktatónak kegyelmesen kinevezettek; Zóni Fábian, adorjáni id. lelkes Topolyára, Baszler István, dorozslói id. lelkes Garára, Flach István Garáról Brestovácra, Kiss Ferenc Topolyáról Dorozslóra kápláni minőségben áthelyeztettek.

Szerencsétlenül járt ezredes. Chvalla Adolf, a 39 ik gyalogezred ezredesét, kit tavall helyeztek át Zomborból, a napokban nagy veszedelem érte állomáshelyén, Debrecenben. Az ezred a sámsoni dombokon végezte a gyakorlatot s egyszer az ezredes rohamot vezényelt, mire csakhamar gyorstűz következett. A puskaropogás annyira megvadította az ezredes lovat, hogy megbokrosodott s lovasát ledobta. Az ezredes hanyatt esett róla s alétlan maradt a földön. A ló még hátrugott, de a rugás nem érte az ezredest, kit kocsin szállítottak a városba, hol az orvosok konstatálták, hogy a bal-kules-csontra tört el. A bal hóna alatt, a bordák körül, szintén szenvedett kisebb sérülést, mert esés közben a kard megütötte. A seb nem életveszélyes ugyan, de a gyógyulás folyamata mégis négy-öt hétig fog tartani. Chvalla ezredest Zomborból fél évvel ezelőtt tették át Debrecenbe. Szigorú, de humanus parancsnok volt. Egyszer már volt eféle balesete, s akkor a lábát ficamította ki; mostani szerencsétlensége azonban sokkal súlyosabb természetű.

Kinevezés. Kállay Albert, szabadkai főispán, Scossa Zoltán szabadkai rendőrségi fogalmazót th. alkapitánynak nevezte ki.

Közgyűlés. Zombor szabad királyi város törvényhatósági bizottsága 1888. évi ápril hó 25-én délelőtti 9 órakor a városháza nagytermében rendes közgyűlést tart. Tárgyak: 1. Polgármesteri havi jelentés. 2. Belügyminiszteri leirat a folyó évi városi pótdadó felmérése iránt hozott közgyűlési határozat jóváhagyása tárgyában. 3. Belügyminiszteri leirat a lakatnyá építési telkek adásvevési szerződéseinek jóváhagyása tárgyában. 4. Belügyminiszteri leirat a dr. Spitzer Mórnak eladott 1 hold 450/12 □ öl városi föld jóváhagyása iránt. 5. Belügyminiszteri leirat az árvízkarosultak segélyezése tárgyában. 6. Szathmár vármegye alispánjának átirata az ottani árvízkarosultak segélyezése tárgyában. 7. Közigazgatási bizottság bejelentése az üllesekről igazolatlanul elmaradt tagok iránt. 8. Melcher Ferenc zombori lakossal 210 □ öl telek megvétele iránt kötött adásvevési szerződés jóváhagyása. 9. Az államvasutak igazgatóságának a helybeli indóház kibővítésére 40 □ öl városi terület átengedése iránti határozathozatal. 10. Iskolaszéki és tanácsi előterjesztések a Falcione Gyula-féle ösztöndíjnak Jakobb Gyula részére leendő újabb adományozása tárgyában. 11. Nyugdíjalap kezelő választmány előterjesztése Zányi Lajos II-od aljegyző nyugdíjaztatása tárgyában. 12. Nyugdíjalap kezelő választmány előterjesztése Lossevit István iktató, Sztójsits Arkadia irnok és Sztójakov Mladen örölő legény nyugdíjárulékainak megállapítása iránt. 13. Tanácsi előterjesztés az új közbizonyos udvarának feltöltésére szükséges összeg utalványozása tárgyában. 14. Pénzügyi és gazdasági bizottság előterjesztése a város közönségének a Bács-Bodrogh vármegyei gazdasági egyesületbe alapító tagul leendő belépése iránt. 15. Pénzügyi és gazdasági bizottság előterjesztése a városház némely bolthelyiségeinek bérbeadása tárgyában. 16. Kertészeti választmány előterjesztése 8 sétány pad beszerzése céljából 80 frtnak az előre nem látható kiadások rovatából leendő engedélyezése iránt. 17. Fizetési előlegek iránti kérvények. 18. Netán időközben beérkező stírgós ügydarabok. Kelt Zomborban, 1888. évi ápril hó 22-én. Dr. Csíhás Benő, polgármester.

Pályázat van hirdetve június 30-ig 300 frtos zenészetű és 350 frtos szobrászati vagy festészeti dr. Haynald-féle ösztöndíjra.

A bajai guboraktár építése — úgy látszik — elmarad. Az úgy valószínűleg a városi képviselőtestület azon határozatában szenvedett hajtóerőt, amely szerint a város csak azon esetben hajlandó 200,000 téglával az építéshez hozzájárulni, ha a kormány kötelezi magát 5 év lefolyta után a városban fonógyárt létesíteni. Dacára annak, hogy e vidéken a selyemipar fejlesztésére igen nagy mérvben virágzásnak indult, mégis sok eshetőséggel számolni kell, amint ezt a miniszteri meghatalmazott az ideai jelentésében felelőlegesen, midőn azt mondja, hogy a selyemgubók mennyisége az ipar gyors fejlődése mellett évről évre nagy mértékben emelkedik és miután a beváltott gubóért adott pénz néha egy év múlva térül meg egészben: évről-évre jelentősebb összegeknek előlegezése válik szükségessé. Ehhez járul guboraktárak, gyárak és berendezések építése. Tehát először kell ezen kérdést tisztába hozni és ezen veszély elhárítására módot keresni.

Pirosan Schattelesz L. kiskereskedő e hó 19-én este — lehetetlen, de mégis igaz — család perpatvartól megdagadt dühében revolverhez kapott és azzal ipát, napát, leányát és magát mind célba vette, de önmagát éppen csak balvállán, leányát pedig jobb kezén találta. Eddig egyéb baj nem történt.

Körözés. A szabadkai kir. törvényszék Herczföld Henrik kérelmére hirdeti, hogy Veisz János elfogadó által kiállított 300 frtos 4 havi lejáratu eredeti váltó elveszett.

Pályázat van hirdetve a kulai járásbírósnál végrehajtott állásra.

A lókitéleti tilalom módosítása tárgyában a pénzügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök márc. 22-én a következő körrendeletet bocsátotta ki: Egyetértve a földmívelés- ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszteriummal, a cs. és kir. közös hadügyminiszteriummal és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok illetékes miniszteriumaival, az egeri cs. kir. fővármihatalon azon vármihatalok közé sorolattott, melyeken át a lovak korlátlan kivitele a lókitéleti tilalom korlátozott megszüntetése tárgyában 1887. évi július hó 11-én 18,747. sz. a kiadott körrendelet értelmében meg van engedve.

Aranypótlék. A vámilletékeknek ezilthen történő fizetésénél vagy biztosításánál, a törvény értelmében szedendő aranypótlék 1888. évi május hóra huszonhat százalékban állapított meg.

Botrány Szabadkán. Mamuzsich Bódog szabadkai lakos e hó 16-án a piacon bottal megtámadta dr. Reisner Lajos ügyvédet. Az ütés a megtámadott ügyvédnek csak kalapját érte. Az eset városszerte kinos feltűnést keltett.

A magyar rizs. A földmívelés- ipar- és kereskedelemügyi miniszter rendelete folytán a budapesti m. kir. állami vegykeresleti állomáson a pusztapékai koronazs, carolina- és olasz-rizs összehasonlító elemzés alá vétetett, melyből kiténik, hogy a magyar korona-rizs proteínben leggazdagabb, egyéb alkotórészeinek mennyiségében pedig a carolina- és olasz-rizsel megegyezik. Ezeknél fogva a pusztapékai rizst a legelső hely illeti meg s próba-főzésnél az tapasztaltatott, hogy nemcsak jóízű és egyenletes állományu, hanem, a mint mondani szokás, igen kiadó is, azaz a rizsszemek igen erősen megduzzadnak. A vegykeresleti állomás elemzése szerint az alkotórészek a következők.

Alkotórészek:	Pusztapéka	Carolina	Olasz-rizs
Víz	10.56%	9.74%	9.93%
Hamu	0.52 "	0.24 "	0.45 "
Zsír	0.24 "	0.25 "	0.28 "
Cellulose	0.38 "	0.16 "	0.07 "
Protein	5.20 "	4.99 "	3.45 "
Légymentes vonatanyag	83.10 "	84.62 "	85.82 "

Piros Jóska szabadkai cigányprimás zenekarával a nyári évadra ismét Margit-szigetre megy.

Razzia. Vasárnap éjjel erélyes rendőrségünk razzit tartott a facér családeleányok tánchelyein. Letartóztatott az alkalommal 14 család, kiknek nagy része bujakórosnak találtatott.

Sorozás. Újvidéken folyó hó 14-én tartott meg a sorozás, 1118 hadköteles közül bevált az alkalommal a hadseregbe 146, a póttartalékba 24 és a honvédséghez 40 ember. Az újvidéki járás átlagos hadképessége 24.4%. A hadképességi arány legjobb a magyar fajnál.

Eljegyzés. Baján Bokor Ilka kisasszonyt eljegyezte Ballon Adolf pénzügyminiszteri számtiszt.

Sport. Ó-Beeséről írják: Mióta a várva-várt tavasz komolyan megnyitott és sétára alkalmas idő van, a napnak bármely szakában megy az ember végig a hajóállomásra és a városligetbe vezető fűteraszéren, folyton jövő-menő sétálókkal találkozunk. Hol jártak, mit néztek ezek? Talán a vizet, a tengerről hízótt Tiszát? Ó nem, mióta apad, vesztett a Tisza érdekességéből és hámulói is kevesbednek. Hogy habozásunknak véget vessünk, kérdjünk meg az első szembe jövőt, hogy mi vezerte erre. Honnan jöttök? A ligetből. Szivárog a víz? Ah nem azt néztük, hanem a kerékpár-egyesület gyakorlóterén, igen rohamosan készül, érdemes megnézni. Alig haladok pár lépést, mikor egyik veszedelmességig vállalkozó szellemű sportsmannunk ér utól. Hová-hová kérdem. A gyakorlóteret nézem majd meg, hogy mennyire haladtak a munkával, tarts velem. Megyek és önkönek is ajánlom, hogy velünk jöjjenek, ne kérdjünk meg a többit, mert ugyanoly feleleteket kapunk; használjuk inkább az alkalmat, mert ilyen szakavatott kalandt, mint e főbecilista úgy sem találunk az utánunk jövőben. Tájékozónál megsegítek, hogy legváltozatosabb képet a delután és kora esti órákban mutatnak a sétálók. Itt egy család, ott egy csoport ifjú, majd egy-két kerékpáron haladó megy le vagy vissza. De érdemes is gyakorlóterünket megnézni. Igen szép helyen van. A népkert közepén félkör, illetőleg körgyűrű alakban terül el hatalmas és sűrűn fűtetett nyárfákkal kerítve, mi eléggé árnyassá teszi a tért. Rajta javában foly a munka, a már múlt heten felszántott és fölnyesett talajt sárga agyaggal borítják és furkózzák le alkalmassá teendő a gyakorlásra. A tér sodronnyal kerített be. Két bejárata van, melyek fölött már ott függ a cimtábla, kifüggyen a nem tagokat. Az egyik bejárat a főntra, a másik a szomszédos löegyvet helyiségébe vezet. Így tartjuk mi a szomszédokkal fenn a jó viszonyt. A gyakorlóter közepén, honnan az egész helység belátható, igen esinos, gyeppel és virágokkal díszített pihenő hely rendeztek be asztalokkal és padokkal, ugyszintén a félkör különböző pontjain is támlás padok üdönység a népkertben) állítottak föl a nézni, gyönyörködni (a buká-

sokon?) óhajtott rendes és pártoló tagok, úgy családjaik kényelmére. E pihenő, árnyas helynek két oldalán állítja föl az egylet tornaszereit, jobbra a korlátot, balra a nyújtót, hintát és mászó-póznákat. Épp most teszi valaki a megjegyzést, hogy fogások is kellene. Kérem csak tessék az évtizedes fáknak törzseit közelebből megnézni és látni fognak ott az élőkéség által bevett fogásokat. Igaz, hogy csak sodronnyezékből áll, de hiszen kezdetnek és a szabad természetben, ki kívánhat ennél többet? Láthatjuk ezekből, hogy ez ifjú egylet tevékeny és mindent elkövet, hogy életvalóságát bebizonyítsa. Reméljük is, hogy művelt közönségünk eddigi érdekltségét azzal fogja tetézni, hogy mint rendes avagy pártoló tagok ez egylet köteleibe magokat felvétetni sietni fognak. Megérdemli ez egylet, mely az arany ifjúságot egyesíti magában, mely oly nemes célt: a test edzését, a test nevelését tűzte ki, hogy anyagilag és erkölcsileg támogattassék. Végül adjuk meg kinek-kinek a magáét! A népkertben átengedett helyért közönségünk nemesen gondolkozva képviselőtestületének tartozunk köszönettel; a hely jókora hozása pedig tevékeny elnökönk érdeme. Ezek után bátran felhívhatjuk a vidéki egyletek és kerékpározók figyelmét egyletünkre és azokat, kik bennünket látogatásukkal megfeszítelendnek, előre is biztosítjuk rokonszenvünkről és magyar vendégszeretettünkről. — s. —

Ó-Kanizsáról írják: „Összegyűlték s tanakodtak” az ó-kanizsai r. k. tanítók f. hó 15-én saját kebelökből választandó két iskolaszéki tagnak megválasztása céljából. Korelnökké id. Hoffmann József, jegyzővé L. J. kiáltattak ki. Elnök a bizalmat megköszönve a választás megjelését elrendeli névszerinti titkos szavazás útján. A beadott 13 szavazat közül kapott: Katona Sándor 9, Pfeiffer János 7, Dömök Károly 6, Szerdahelyi Zsiga 1-et. E szerint Katona Sándor és Pfeiffer János abszolút többséggel iskolaszéki tagokká választattak. Eljének!

Hirdetmény. Miután az ebdűth megszüntnek mondható, ennélfogva a folyó évi 1883. és 1844. számú hirdetményekben foglalt kivételes intézkedéseket ezennel visszavonom: mindamellett felkérem a t. közönséget, miszerint a házi állatokon észlelt betegkedést és gyanús tüneteket az alulirt hatóságnál bejelenteni ne kessék. Zomborban, 1888. évi április hó 19-én. Valter Nándor, rendőr főkapitány.

H. szálláson az alsó Bácskában történt, hogy a fiatal földirtokos több fiatal barátot hitt meg mulatságra szállásra. Reggel felé volt már az ideje a mulatozásnak, midőn egyik mulatónak a bor már nem esett jól s egy állvány egyik végén a szilvóriumos palackot vett észre úgy annyira, hogy a kis palackban levő még kis rész szilvóriumot megitta. A másik társ csak akkor vette észre a mint már a palack kitérítve volt, körül nézve az állvány más végén, szinte ily idomu palackot lát s szinte ily színezett, de az már spiritusz volt. Abban a hitben, hogy pálinka, egy kvaterkát iszik a nélkül, hogy megjegyzést tett volna. A háziur tudára adta neki, hogy szilvórium helyett spirituszt ivott. Se baj, volt a felelet, most vizet iszom s pálinkát csinálok belőle! Az illetőnek kutya baja se lett.

Hulla a kútban. A civilizáció terjedésével — sajna de igaz — karöltve jár a prostitúció is a társadalom minden rétegében. Ledér, bukott nők s ezzel a törvénytelen gyermekek száma ijesztő módon szaporodik. Kalmár Róza ó-kanizsai szülétségi hajdon is mint sok más, szeretett és elbukott s ennek eredménye egy homulus leve. Abban az időben (1887. okt.) Schwimmer vendéglősnél szolgált a magzatát egy szegény, de környülteles asszony fogadta magához; s minthogy szép, egészséges fiúnak látszott, örökbe is elfogadta volna; erről azonban a jó (?) anya mitsém akart tudni. Hétfőn Kalmár elment gyermekének nevelő anyjához, s azt hazudta, hogy a gyermekét Török-Kanizsára egy gazdag családnak örökbe adta. A szegény asszony könnyes szemekkel adta át a kedves kicsikét anyjának. Ez elvitte magával fiát Losone Mátyás házához, kinél szolgált — s késő este beledobta az utcán levő kútba. Másnap az-az kedden kora reggel egy martonosi szerb a kútnál a lovait itatta s elrémülve vette észre, hogy a kútból ruha féle látszik ki. Hírtl adta ezt az utcán levőknek. Csakhamar nagy esődőllet támadt a kút körül, a közelben lakó Zsámboki kovácsmester egy csákyát hozva kihuzta a kis halottat, azonban nem ismerté senki. Történetesen arra járt nevelő anyja s ez mondta meg a már ott levő rendőrbiztosnak, hogy kié a gyermek s hogy tegnap delután hozta el tőle. A gyilkos anya ekkor az utcán dalolva tolt egy targoncát s a rendőrbiztos által azonnal elfogtatva az Ó-Kanizsán időző vizsgálóbíró elé vezettetett, hol bűnét töredelmesen beismerte. A vizsgáló bíró azon kérdésére, mikor határozta el a gyermek kivégzését, azt felelte már 8 hónappal ezelőtt. (A gyermek akkor született). Ebből s azon körülményből, hogy kihallgatása előtt nevetet dalolt, azt következtethetni, hogy az illető vagy hícná kegyetlenségű fenevad, vagy örült. Egyébiránt akár az első, akár az utóbbi eset forog fenn, módjában lesz neki abból a dúttyiban kigyógyulni.

Tanítók közgyűlése. Bács-Bodrogh megyei apatini kerületi községi tanítói kör folyó évi május hó 2-án Apatinban fogja rendes tavaszi gyűlését magartani, a melyre a kör tagjai és a tanítgy barátai tisztelettel meghívattak. A gyűlés sorrendje: I. Elnöki jelentés. II. A múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása és tudomásul vétele. III. „A föld rétegeiben előforduló és az azokat jelző nevezetesebb állatok és növények leírása” című értekezés. Weigang Jánostól. IV. A következő tétel tárgyalása: „Mily állást foglaljon el a tanító a közélet fontosabb mozzanataival szemben” — az összes tanítútelek által kidolgozva. V. A következő munkálatok felülbírlása: 1. „Az énektanítás a népiskolában” — a tanítútelek vázlatai alapján kidolgozta Eibeek Gyula. 2. Mely eszközök által hathatunk a köznép izlésének nemesítésére — a tanítútelek vázlatai alapján kidolgozta Czifrusz János. VI. Az ősi gyűlés helyének meghatározása. VII. Az ősi gyűlésre kitűzendő tételek megállapítása és a dolgozók kijelölése. VIII. Indítványok tárgyalása. Az ülés d. e. 9¹/₂ órákor veendő kezdetét. Az újonnan alkalmazott állami- és községi iskolai tanítókat, az alapsz. 2. §. a) pontja értelmében felhívattak a körbe való belépésre. Kelt Apatinban, 1888. április hó 14-én. Weigang János, az apatini közs. tanítói kör elnöke. Witzmann József, az apatini közs. tanítói kör jegyzője.

Szakáll Antal, a hírneves Shakespeare-recitátor, a budapesti nemzeti színház volt elsőrendű tagja, szerdán este helyben a Polgári Kaszinó nagytermében élvezetes műsorból szerkesztett szavaltati estélyt rendez. — A nagyváradi „Szabadság”, a következőket írja róla: Szakáll recitációi a mély tanulmány, félreismerhetlen tehetség s kiváló rutin oly szép bizonyítékait szolgáltatták, melyek hatása alatt a közönség hosszantartó tapssal tüntette ki a művészt. Az említett részletek külföldi szerepeiben rejlő nehézségeket fenakadás nélkül oldotta meg s az indulatok kintörését oly hatásosan adta elő, hogy a jelenlétet szinte maguk előtt látták a személyesített jellemet. — Az „Eger” pedig egyebek között így szól róla. Sz. ur alapos szakember s a maga terén kitűnő erő. Valóban, ha az ily recitáló felolvasás célja a nagyszínpadi világ és a laikus közönség közvetítése, akkor Sz. ur kitűnően elérte e célt. A hallgatóság feszült figyelemmel minden szaván s mozdulatán, mintha egy-egy percre vére megfagyott volna, végül mindig frenetikus tapstól harsogott a terem. Ezek alapján nem véltünk tévedni, ha Szakáll urat a n. é. művelt közönség pártolására érdemesnek ajánljuk. Az előadás műsorozata itt következők: I. Szakasz: 1. „Az örült” Petőfőtől. 2. „Nem tréfáltam én” Tóth Kálmántól. 3. Shakespeare: „III. Richard király.” Anna hercegnővel nagy jelenet (recitatio). 4. „Az utolsó alalmizna.” Petőfőtől. 5. Molière: „Tartuffe.” Elmírával való két főjelenete a lealézással (recitatio.) II. szakasz. 6. „Angyal és ördög.” Szász Károlytól. 7. „A beteg és az orvosok.” Gregusstól. 8. Schiller: „Haramiák”-jából Moor Ferenc nagy jelenete a 4. felvonásból (recitatio.) „Richard Tartuffe” tanulmány jelesebb művészek alakításának magyarázatával. Helyárak: Személyjegy 1 frt; családjegy 4 személyre 3 frt. Állóhely: 60 kr, diákjegy: 30 krajcár.

Meghívó. A zombori állami főgymnasium tanulóifjúsága segélyegylete javára f. hó 27-én a színházban hangversenyt rendez, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel ezennel meghívja. Műsor: I. Hymnus Beethoven-tól, előadja a gymn. férfikara. II. Az örült. Irta Petőfi Sándor. Szavalja Ivencz Frigyes VIII. oszt. tanuló. III. Dalok szöveg nélkül Mendelssohntól, fuvolán zongorakísérettel előadják: Jellachich Lajos és Mayer József VIII. oszt. tanulók. IV. Lützow vadász dala Weber-től, előadja a gymn. vegyeskara. V. Magyar ábránd Székelytől, zongorán előadja Blumenthal Károly VI. oszt. tanuló. VI. Orbán. Irta Bertha Sándor, éneklők: Frank, Késmárky, Mayer VIII. oszt. tanulók és Lallosevics János. VII. Magyar népdalok, cimbalmon előadja Csarsich Lajos III. oszt. tanuló. VIII. Induló Kückentől, előadja a gymn. férfikara. — Kezdeté esti 8 órákor. Jegyek a rendes helyárakon előre válthatók Falcione Gusztáv, Sztrilich Zsigmond, Weidinger S. és Zs. urak kereskedéseikben, és az előadás estéjén a pénztárnál.

Gyászhir. Konyovits János, a zombori gör. kei. Szt-György templomnak plébánosa, 58-ik évében e hó 22-én éjjel elhunyt.

Cirkuszunk is lesz. Born L. angol-amerikai cirkusz, május 3-án és 4-én itt mutatványokat fog előadni. Tehát e tavaszon ki nem fogunk a mulatságból.

Színház.

Nanon (ápr. 19.) Kevesellik Tolnai érdemeit a magyar irodalom terén, pedig hát ime, csak egyszer jött le hozzánk, és máris mily hatalmas haladásnak iramodott a mi saját külön városi irodalmunk — felőle! Nem akarok a darazsfészekbe nyulni, mert — habár azt tartja a közmondás, hogy a darazsak csak az édes gyümölcsöt eszikipedek, inkább vagyok eszikipedő darázs, mint eszikipedő édes gyümölcs. Csak azt akartam most, miután a nagy Tolnaiháborunk (legalább remélem) vége, bevallani, hogy örülök, mint boldog a fakardnak, hogy criticius hasábjaim közé rejtőzve, nem kaptam ki én is, mint a többi kezdeményező „quorum pars parva fui.” Ezért kaptam kapva a „német Thalián”, amint hogy kapva kaptam volna akár egy talián Thalián is, csak hogy ki ne kapjak.

Németjeink mindinkább igazolják azon jó véleményét, melyet felöltök alkottunk. Az előadások jök és az operettek is érdekesek, úgy hogy az ember sajnál egyet is elmulasztani. De épp azért tartok attól, hogy hamar jutunk „Jelki esömörhöz.” — Valois Margitnak, a híres navarrai királynőnek, híres és hírhedt elbeszélései között van egy: „az angolna pástétom”. Ebben egy főur, kinek lovagja szemrehányást tesz, amiért bájos neje mellett, még másokra is veti szemét, azzal védekezik, hogy a lovagnak kedvenc ételét, az angolnapástétomot, addig adhatja ebédre, vacsorára, míg ez, végleg megutálva eddigi kedvenceitét, kegyelemért és más ételért könyörög. Persze az az immoralis morálja a mesének, hogy a főurnak igaza van, ha nem marad mindig hü nejehez, mert mindennapra unalmas az ope... az angolnapástétom

Boré Lisette mint Nanon pompásan alakított. S ha sántikál is, — jóban sántikál. Azt kívánjuk neki, hogy lábadozó lábajából mielőbb kiláboljon. Mellette Müller mint d'Aubigné, a kedvese, vagy, a mint ő bemutatja, leendő gyermekeinek atyja, továbbá Pichler Gusztó mint Ninon, Swoboda és Moravi mint a két Marsillac és Brügger mint abbé váltak ki díszetesen. A karok is nagyon jök.

Eine Nacht in Venedig (ápr. 21.) Ma Swoboda (Pappacoda) napja, azaz estéje, vagyis inkább éjjele („Nacht” in Venedig) volt. Sok kitűnő alakítása közül talán ez a legsikerültebb. Remek volt masqueja is és méltán hitta ki minden dala után taps a lámpák elé. Méltó játszótársa volt Boré Lisette mint Cibolletta, a ki bámulathoz ejtett azzal az okossággal, a melylyel az ostobát adta. Pichler Gusztó (Annina) valamint a többi szereplő közül különösen a 3 senátor igen jól álltak meg helyüket, megmutatva, hogy ok a senatoroknak nem azon feléhez tartoznak, a mely sem mire sem képes, hanem ahhoz, a mely — mindenre képes. — Az Anninának mesélek egy adomát. Volt egyszer egy ostoba ember — a sok között — a ki nem értette, mért mondják neki oly gyakran „merci!” Megkérdezte szomszédját és ez az impostor azt mondta neki: „Ne túrd, hogy ezt mondják neked, mert merci, annyit tesz: gazember!” Erre a mi emberünk alig várva az alkalmat, hogy ismét összejöjjön azzal, a ki neki „merci” szokott mondani, már messziről rákiált: „merci, merci

*) Vergil valamelyik éneke, ott az eleje körül.

merci!! — és most bepörölkhet. — A mi Anninánk, oly megvetéssel énekelte oda Caramellonak (Moravi), hogy „rondinella“ mintha legalább is valami rondát mondana neki, pedig hát rondinella csak annyit tesz, hogy — fecske. Nagyobb természetűség okáért még egy kis kutya is fellépett a világot jelentő deszkákra, de csakhamar leléptették onnan; mert hogyha a művész nem kutya, de a kutya még kevésbé művész. Vagy csak nem akart ez annak symboluma lenni, hogy a német Thalia „auf den Hund gekommen?“ — Az egész előadás egyike volt a legjobbaknak.

Die Afrikareise (ápr. 22.). Bámulatos ostobaságn szövegéhez méltán csatlakozó zenéjü operette, a melyről egy Afrikában járt barátom azt mondja, hogy a krokodilok azóta sírnak, mióta ezt az operettet hallották. Nem lenne kár, ha ezt az operettet is, úgy mint Swoboda pása a kényelmetlen afrikautazóval tenni szeretné, — a Nilus partján „zitzerlweis“ elvesztené. A jó előadók nem menthették meg.

drpatajsándor.

8736. szám. Bács-Bodrogh vármegye alispánjától. alisp. 1888.

Van szerencsém értesíteni, hogy Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságának első rendes évnegyedes közgyűlése folyó évi április hó 30-án hétfőn és a szükséghez képest a következő napokon reggeli 9 órakor fog a vármegyei székház nagytermében megtartatni.

Ezen közgyűlés tárgyai:

1. Alispáni jelentés.
2. Belsőügyi miniszteri intézkedés a vármegyei és községi tisztviselőkre a fegyelmi uton kirótt bírságpénzek hovatfordítása és kezelése iránt alkotott szabályrendeletnek az időközben életbe lépett törvények határozmányainak megfelelőleg leendő átdolgozása iránt.
3. Belsőügyi miniszteri intézkedés a kis- és nagyközségekben a községi pénztár kezelés és számvitel módjának megállapítása iránt alkotott vármegyei szabályrendeletnek a tett észrevételekhez képest leendő módosítása iránt.
4. Közmunka- és közlekedésiügyi miniszteri intézkedés a szabályi rvidjabszabályzat megállapítása iránt.
5. A vármegyei közigazgatási bizottságnak jelentése az ügyköréhez utalt közigazgatási ágaknak az 1887. évi második felében állapotról.
6. Id. Vojnits Lukács közigazgatási bizottsági tagnak ezen állásáról való leköszönését elfogadni kéri beadványa.
7. Id. Vojnits Lukács leköszönése folytán megüresült közigazgatási bizottsági tag állásnak választás utáni betöltése.
8. Pál Antal leköszönése folytán a zombori járásban a lovató bizottság elnöki állásnak választás utáni betöltése.
9. Schmausz Endre vármegyei alispán ur jelentése a községi számvizsgálati tagoknak az 1886. évi XXII. t. c. 142. §-a értelmében való kiküldetéséről.
10. Ugyanannak előterjesztése némely tisztviselő és kezelőszemélyzeti tagnak segélyben való részesítése tárgyában.
11. Ugyanannak előterjesztése a vármegye egyetemének a vármegyei gazdasági egyetbe alapító tagul való belépése iránt.
12. Ugyanannak jelentése a járási főszolgabírák által vezetett napló számadások megvizsgálásának eredményéről.
13. A vármegyei házépítési 1887. évi számadása.
14. A vármegyei útépitési alap 1887. évi számadása.
15. A vármegyei betegpótlási alap 1887. évi számadása.
16. A vármegyei székhalap 1887. évi számadása.
17. A vármegyei állandó építkezési alap 1887. évi számadása.
18. A vármegyei laktanya-alap 1887. évi számadása.
19. A vármegyei árva- és szeretetház-alap 1887. évi számadása.
20. A vármegyei iparalap 1887. évi számadása.
21. A vármegyei lótenyésztési alap 1887. évi számadása.
22. A vármegyei tiszt-, segéd- kezelő- és szolgaszemélyzet nyugdíjalap 1887. évi számadása.
23. A vármegyei községjegyzői nyugdíjalap 1887. évi számadása.
24. A vármegyei tiszt-, segéd-, kezelő- és szolgaszemélyzet fizetése után levont kereseti és pótló 1887. évi számadása.
25. A lefoglalt tiszt fizetések 1887. évi számadása.
26. Új-verbási honvédelap 1887. évi számadása.
27. Tüzifa levonások 1887. évi számadása.
28. Vármegyei letétek 1887. évi számadása.
29. Ada, Martonos, Ó-Becse és Szóna községeknek a községi képviselőtestület közgyűléseinek tanácskozási ügyrendjéről alkotott szabályrendeletei.
30. Ada, Ó-Kanizsa, Martonos, Ó-Kér és Ó-Becse községeknek a községi kötelekbe való felvétel után szedhető díjakról alkotott szabályrendeletei.
31. Rác-Militics, Topolya, Szilbás, Sztanisics, Nemes-Militics, Bajmok, Új-Palánka, Csantavér, Martonos, Új-Futtak, Ó-Becse és Deszpot-Szent-Iván községeknek a községi személyzet létszámáról és fizetésekről szóló szabályrendeletei.
32. Zsabya, Szeghegy, Topolya, Szilbás, Sztanisics, Nemes-Militics, Bajmok, Ó-Kér, Krusevlya, Gyurgyevó, Gospodince, Nádaly és Kovil-Szt-Iván községeknek a községi személyzet létszáma és teendőiről alkotott szabályrendeletei.
33. Czirfusz Ferenc kir. tanácsos tanfelügyelő átirata Flesch Joachim zentai tanító nyugdíjaztatása iránt.
34. Ugyanannak átirata öv. Császár Sándorné bezdáni tanító özvegye nyugdíjaztatása iránt.
35. A vármegye egészségügyi bizottságának véleményes jelentése az Ó-Kéren felállítani kért gyógyszer-tár ügyében.
36. Ugyanannak véleményes jelentése az Ó-Becsen felállítani kért 2-ik gyógyszer-tár ügyében.
37. Kiss János és társai jankováci lakosok beadványa, a Jankovác 1888. évi január hó 5-én megtartott községi általános tisztújítás megsemmisítése iránt.

38. Illich Menyhért és társai katymári lakosok folyamodványa a Katymáron 1887. évi szeptember hó 30-án megtartott községi szülésznoi választás megsemmisítése iránt.

39. Balla Gyula Petrovoszellő községi kertésznek folyamodványa a községi kertészi állásnak újabb betöltése tárgyában Petrovoszellő község képviselőtestülete által mult évi 135. és 163. számok alatt hozott határozatoknak megsemmisítése iránt.

40. Mihajlovits Kornél közig. gyakornok s tb. aljegyző folyamodványa egy évi szabadságidő engedélyezése iránt.

41. Kniesel Jakob cservenkai lakos felebbezése Bajmok község képviselőtestületének a bajmoki jegyzői lak átalakításánál eszközölt többlet munkáért felszámított összeg kifizetését megtagadó határozata ellen.

42. Hubert Tóbiás moholyi lakos és postakezelőnek kérvénye 300 frt évi távirat-kezelési díj kifizetése iránt.

43. Ó-Kanizsa község képviselőtestületének határozata a közevisi bizottság díjazása iránt.

44. Petrovoszellő község képviselő testületének a legelő egy részének felszántása és a legeltetés szabályozása tárgyában hozott határozatai, ugy Deli András és társai petrovoszellői lakosok ezek elleni felebbezése.

45. Eckert Gyula és társai petrovoszellői lakosok felebbezése Petrovoszellő község képviselőtestületének a járásosztási ügyben ügyvéd-vallás iránt hozott határozata ellen.

46. Kozits István és társai zentai lakosok felebbezése Zenta város képviselőtestületének f. évi január hó 20-án 12. sz. a. hozott határozata ellen.

47. Millasin József ó-becsei lakosnak az Ó-Becse község képviselőtestületének a kincstárral kötendő egyesítés tárgyában hozott határozata elleni felebbezése.

48. Moholy község képviselőtestületének Hevesi Adolf mérnök pótdíjazása iránt hozott határozata.

49. Szeghegy község képviselőtestületének határozata a község történetét magában foglaló műnek a községi lakosok között történt ingyenes kiosztása iránt.

50. Zenta város képviselőtestületének a Bün György tulajdonát képező ház megvétele iránt hozott határozata.

51. Szóna községének az ottani lelkészrel a párbér megváltása iránt kötött szerződése.

52. Ó-Kér község képviselőtestületének a kéményseprő fizetésének megállapítása iránt hozott határozata.

53. Zsabya község képviselőtestületének Rajcsics Mihály és társai részére eladandó házhelyek iránt.

54. Singer Jakab tanító felebbezése Ó-Kanizsa község képviselőtestületének fizetés felemelését megtagadó határozata ellen.

55. Eberhardt József és társai sztanisicsi lakosok felebbezése Sztanisics község képviselőtestületének az örök beeslés után leendő kivetése tárgyában hozott határozata ellen.

56. Kolluth község előjárójának felebbezése a képviselőtestületnek az előfogatok kiszolgáltatása iránt hozott határozata ellen.

57. Felső-Kovil község képviselőtestületének Nesin Tódor ottani lakos részére eladandó házhely iránt hozott határozata.

58. Moholy község képviselőtestületének a hitoktató részére megszavazott évi 100 frtnyi díj iránt hozott határozata.

59. Szóna község képviselőtestülete által az irnoki fizetés felemelése iránt hozott határozat.

60. Gardinovec község képviselőtestületének a jegyzői lak kijavítása iránt hozott határozata.

61. Torsza községének az ottani előfogatosokkal kötött szerződése.

62. Ó-Söve község képviselőtestületének a felelős örök felfogadását kimondó határozata.

63. Kúla község képviselőtestületének a felelős örök felfogadását kimondó határozata.

64. Szóna községének az ottani felelős örökkel kötött szerződése.

65. Hegyes községének az ottani felelős örökkel kötött szerződése.

66. Apatin községének az ottani felelős örökkel kötött szerződése.

67. Kis-Kér községének az ottani felelős örökkel kötött szerződése.

68. Bulkesz községének az ottani felelős örökkel kötött szerződése.

69. Gara községének az ottani felelős örökkel kötött szerződése.

70. Bikity községének az ottani felelős örökkel kötött szerződése.

71. Obrovác községének az ottani felelős örökkel kötött szerződése.

72. Néhai Karakasevits Simon volt moholyi jegyző özvegyének nyugdíjsegélyben való részesítése.

73. Néhai Hajdufi Károly volt csantavéri jegyző özvegyének nyugdíjsegélyben való részesítése.

74. Néhai Szalai Frigyes nyugdíjazott jegyző özvegyének nyugdíjsegélyben való részesítése.

75. Néhai Szakácsy Ferenc volt vármegyei árvaszéki alpnztárnok kiskoru árváinak nevelési járulékból való részesítése.

76. Zsabya községének 1335 frt 54 kr; Csúrogh 2866 frt 82 kr; Pacsér 87 frt 30 kr; Jankovác 99 frt 80 kr; Tatháza 50 frt 60 kr; Obrovác 733 frt 90 kr; Ó-Szivac 54 frt; Ó-Futtak 328 frt 80 kr; Nádaly 686 frt 35 kr; Bogoyeva 68 frt 40 kr; Vilová 146 frt 18 kr; Felső-Kovil 568 frt 70 kr; Bajsa 46 frt 20 kr; Mélykút 198 frt; Mosorin 1145 frt 64 kr; Monostorszegh 15 frt 8 kr és Ó-Szapár 353 frt 4 kr összeget kitevő s behajthatlan közmunkaváltásdíjak leírása.

77. Mélykút községet illető 689 frt 76 kr és Vilová községet illető 851 frt 8 kr közköltés, 83 frt 73 kr legelődíj és 384 frt 73 kr párbér, behajthatlanság folytán leendő leírása.

78. Szeghegy, Bikity, Cséb, Bulkesz, Bajsa, Felső-Szent-Iván, Obrovác, Parabut, Földvár, Prgl-Szt-Iván, Csúrogh, Títel, Pacsér, Kovil-Szent-Iván, Nemes-Militics, Filipova, Gyulafalva, Ó-Futtak, Német-Palánka, Bresztovác, Bulkesz községek és Zenta város 1885., 1886. és 1887. évbéli számadásai, illetőleg 1888. évi költségvetései.

79. Títeli rétkelő bizottság 1886. évi számadása.

80. Filipova, Cséb és Parabut községek 1886. évi árvapénztári számadásai.

Kelt Zomborban, 1888. ápril hó 21.

Schmausz Endre s. k., alispán.

Marhatenyésztők figyelmébe.

A magyar gazdákat bizonyára a legkellemesebben érinthette azon hír, hogy az országnak egyik kintinó gazdája, az ohaji uradalom bérleje, Vass Lipót Bars megyében, mihelyt a pozsonyi vásár bezártatve lón, egy vállalatot létesített Bécsben, amely azzal foglalkozik, hogy a magyarországi hizlalók által oda küldött marhákat a lehető legelőnyösebben értékesítse.

Felélesleges volna leírni azt, hogy mennyire ment az elkészeredés a magyar hizlalók részéről azon kizsákmányolás miatt, melynek ki voltak téve akkor is, mikor a bizományosok, akkor is, mikor a Fleischcassa monopolizálta a piacot, — tudja ezt minden gazda, tudja ezt minden hizlalo és bizonyára e tudat nem olyan, hogy kedvet érezzen magában ezután bárki is arra, hogy újlag karjaik közé temetkezzen.

A „Gazdasági Lapok“ 15. számában teljes elismeréssel találkozott Vass Lipót buzgólkodása s midőn nekem örömmre szolgált ez elismerést olvasnom, nem mulaszthatom el, hogy szerzett tapasztalataimat a következőkben ne közöljem és fel ne hívjam hazánk mindazon hizlalással foglalkozó gazdáját Vass Lipót gazdátársunk igénybe vételére.

Hogy valamely vállalatnak a közönség megnyeressék, szükséges, hogy az azt képviselő egyén tehetsége, szorgalma és becsületessége alapján bizalmat érdemeljen.

Vass Lipót, ki egyszerű gazdatisztból uradalmi bérlevő lett, kinek mint elsőnek jutott eszébe az, hogy a bécsi hizott állatok eladására vállalatot létesítsen, méltán megérdemli a magyargazdák azon bizalmát, hogy hizlalt állataik eladásával őt felkeressék; — megérdemli ezt mint magyar gazda és mint olyan férfit, akinek jelleme tiszta és homály nélküli.

Nagy nyereség tehát e vállalat a magyar gazda szempontjából is, mert ez alapon most már nem vagyunk kiszolgáltatva idegenek kapzsiságának. Már magában véve az is, hogy olyan magyar emberhez fordulhatunk Bécsben, aki gazda és a mellett hizlalo, — akinek tudomása van a gazda ohajairól, s a mellett módjában áll a lehető legjobb árviszonyokat kihasználni gazdátársai javára, — kívánatossá teszi, hogy vállalata minél inkább felkaroltassék. Nekem módomban állott, néhány olyan uri emberrel érintkezni, aki Vass Lipót urat biztat meg az eladással s mondhatom, hogy kintintető lehet reá nézve azon nyilatkozat, mellyel az ő eljárását mérlegették.

De nehogy olyan színben tűnjek fel, mint ha én reclamat akarnék csinálni Vass Lipót vállalatának, csupán annak konstataálására szorítkozom, hogy a gazda jól felfogott érdekében áll, egy magyar ember szolid ténykedését igénybe venni akkor, midőn az neki anyagi előnyököt biztosít, mert tudomásom van arról is, hogy ezen bécsi marhavásáron tekintélyes tényezők támogatják az ő iparkodását, sőt kitátságba van helyezve bizonyos vasuti kedvezmény is, melyben a gazda fogna részesülni.

A szarvasmarha-, juh- és sertésküldemény címzendő:

„An Fleischcassa für Lipót Vass

Szt. Marx Wien.“

Miután pedig Vass Lipót urnak tekintélyes bérlete van, feltalálható Ohajon is (posta helyben), sürgőnycim egyszerűen „Vass Lipót Nagy-Surány.“

Minden küldemény, mely a bécsi marhavásárra adatik fel, ugy intézendő, hogy az legkésőbb a sárkány előtti napon, tehát vasárnap és szerdán már Bécsben legyen.

Szobonya Bertalan.

A mi szomszédaink.

Nem célozok messzire, csak a Drávántulra. Századok óta hazánkhoz tartozik ez a kis terület, s századok óta tétlenül nézik magyarjaink, ellenségének munkálkodását, anélkül, hogy megismertetnék vele magunkat vagy akár mi is iparkodnánk megismerni őt s szép hazáját. Csak egy folyócska fekszik közöttünk s mégis mily nagy különbség létezik e két tartomány közt. Ha ugy néha el-el nézem e szép vidéket, vagy ha itt-ott szép tájat látok, nem gondolhatok neheztelés nélkül a közönyre, mellyel az anyaország e tagja iránt viseltetik. Erdély be van kebeleztve egészen. Erdély a miénk, s iparkodnak azt nemcsak tényleg birni, hanem nyelven s szivben is egészen magyarrá tenni. Helyes és sztkéses is e dolog, mert átka hazánknak a sokféle ágaskodó, uralkodni vágyó nemzetiség, s éppen ezért föl nem foghatom, miként lehet nem törődni a drávántuliakkal. Hogyan lehet közönnnyel nézni, miként uszítja néhány lelketlen számító, a különben nem rossz népet mireánk?

Halottam, hogy Oroszországban sok helyütt rendkívül buta s elhanyagolt nép lakik. Lehet. Hanem jöjjön valaki ide s mondja meg, vajjon az itteni nép sokkal előbbre van-e? Szinte lehetetlen, de ugy van. Mult nyáron az óriási jégesés roppant kárt okozott, sok szegény polgárnak mindenét elverte. Azt hitte az ember, hogy az a földhöz tapadt szegény nép, vagy éhen hal, vagy koldusbotra jut, főképp tavasz felé, midőn nem lesz egy betevő falatjok. Elérkezett ez az időszak. Ilyenkor jobb években is szükség szokott beállni. Hát most! Elfogyott a jószág takarmánya. Pénzük nincs a vételre. A tojás s baromfi, mely máskor jövedelmet hozott, most egy háznál sincs. Nem volt kukorica. S ha így tovább részletezve, elgondoljuk a nyomort, mely ily háznál található, bámulnunk kell azon, mit a napokban halottam.

A tisztartóság előrelátva a nép nyomorát, az uraságtól segélyezést kért, 6000 forint bocsátatott rendelkezésre, hogy néhány száz munkás alkalmaztassék egy kivágott erdőben a megmaradt kisebb bokrok irtására. A munka a pusztá körül fekvő falvakban kihirdtetett. A kijelölt napon kiment a tisztartó a munka színhelyére s — nem talált egyetlen egy munkást sem. Inkább kopálnak, mintsem megerőssék magukat. Az itteni nép lusta, tudatlan, babonás és elhanyagolt. Jóravaló iskolájuk nincs. A lelkészek, nem sokat mondog, de elképzelhető, miként világoztatják fel a népet — ha ugy vannak meggyőződve, hogy a templomba járnai, s győnni a buta népnek való. Kérdem tehát, kitől tanuljon a nép? Miként haladjon s művelődjék? Azt hiszi-e a szegény nép, hogy ő az urak igavánó állatja s ezzel dacolni akar.

Nem világosítja fel, nem törődik vele senki sem. Művelt embert csak korteskedéskor hall beszélni, s akkor is a mi rovásunkra. Szép jövő, „Nagy Horvátország” — ez az ideáljuk. A magyar valami szörnyeteg előttük. Oly hosszú idő, oly sok század óta nem iparkodtak ezen segíteni. Pedig mily könnyű volna akár egész Szlavoniát megmagyarosítani. Magyarországi már ugyis szép számmal található itt, mert kitaró, rendes s nagy munkára az itteni nép nagyon lusta. Nyáron pedig csapatostól jönnek magyarországi munkások, főképp az aratás, aztán a kukoricaszedés alkalmával. Az itt letelepült magyarok azonban inkább elszlávosodnak, mint magyarosítanak, mert nincs magyar iskola gyermekeik számára.

Hát ezen nem lehet segíteni? Nem volna-e okos és jogos dolog, ha a kormány utasítaná az itteni nagybirtokosokat, hogy minden pusztán, hol legalább 50 iskolaköteles gyermek van, a munkások nemzetiségének megfelelő iskolákat állítsanak? S mivel az ily helyeken mindenütt magyarok vannak, magyar iskolák létesítenék s elmozdítanák a magyarosítást. Mert hiába minden, addig úgy sem boldogul hazánk e szomszéddal, míg komolyan nem kezd foglalkozni vele. Az itteni nép nem rossz, s könnyen kibékülne, sőt rokonszenvezne a magyarral, ha lekiismeretes vezetői lennének. De a magyar jószívű, játssza az udvarias háziúr szerepét, míg be nem teljesedik rajta a magyar közmondás: „Adj a tótnak szállást, kiver a házból.”

Mariska.

Pártoljuk a postatakarékokat.

Állam, testület, egyesület vagy egyesek a jelen válságos időben csak akkor állhatnak fenn, ha zászlójukra kitűzték a jelszót „takarékoskodjunk”. A jó gabnarak, a virágzásnak indult kereskedelmünk és a fellébbadózó iparunk mindinkább áthidalják a bőkezűség terét, különösen azok számára, kik a világ előtt nagyra látszani akartak. Ezen kitérés alatt értem mindazon vállfajokat melyek társadalmi és magánaton törtétek és ma is történnek. Az emberiségnek veleszületett gyengéje a hiúság. A hiúság sarkalja a nagyravagyást, a nagyravagyás pedig teszi, hogy egyesek nagyobbnak látszassanak, mint tényleg aminők. S éppen ezen 7 jóeszendők végül az lett az elve: „Mann für Alles!” Szakképzett egyén nem birt mindenkor nyomatékkel, tán csak azért, mert ruhája nem volt a feszítő gallérok formájára megvarrva, vagy tán mert nem értett az éjjeli zenebonákhoz! Ma annak a mulatságnak vége s a 7 szük eszendők nézünk elébe. Más módunk nincs az örvényhez jutástól menekülni, mint észszerűen takarékoskodni. A szegény kevéssel, a gazdag sokkal gazdálkodik s mint a nép embere, a kisgazdálkodás, illetőleg megtakarítás módjára és utjára akarok utalni. Itt vannak a postatakarékpénztárak! Az ember potom 5 kron kezdheti a takarékoskodást. Az öt krajcár hatosokat, a hatosok forintosokat, a forintosok majd százakat fognak kitenni! Ezen intézményt minden önszegező és előlegezési egyetnél nagyobbra becsülöm. Mig ezen intézeteknél határozott időben, határozott pénzüsszeget kell letennem, akkor a postatakarékpénztárnál tehetségem és kerülményeimhez képest cselekedhetek. Ajánlom e takarékoskodási módot a tanító uraknak, osztályaikban való terjesztés céljából, valamint azoknak, kik a nép jólétét szívőkön viselik, becses figyelmükbe. Ösmerek egy népskolát, hol 40 tanoncnak van egyenként postatakarékpénztári könyvecskéje, ami csak az illető tanítónak érdeme. A postatakarékpénztári részletes intézkedésről a postamester urak szolgálnak bővebb felvilágosítással s ha valaki erről meggyőződött, helyeselni fogja felszólalásomat.

Gottfradt Sámuel.

A BALKÁNON ÁT.

I. Depeseimet bepakolva s a kiszabott Napoleoneokat zsebre vágyva, gond nélkül szálltam föl a kis hajóra, mely a Duna sekély voltánál fogva keresztül volt viendő a Vaskapun: Bulgáriába, a délegetett, a cirógatott s arcuvert kis országba, mely annyi hatalmasságnak szálka a szemében, s hogy ne mondjam: csapda Ferdinánd számára. — De hát nem értem én egyszerre oda.

A Vaskapun áthaladva, Turn-Severinbe, majd este 9 órakor Widdinbe értünk. En természetesen a konzulátus részéről már várt vendég voltam. Hajónknak a reggelt kellett bevárnia, az utazók egy része, amely a paszusz-revidálás aktusán átesve, hajlandó volt a városba menni, — beeresztett, de a nélkül, ne adj' Isten, hogy az ott nagy eseményben felállított szuronyos zsandárok között áteszessék valaki. Megszállják a hajót, akár csak Muszkaországból jöttünk volna. (Tulságos elővigyázók, szegények, s mégis mindig ők húzzák a fejetlent.) — Amennyire a felhők között bujkáló hold világa megengedte, körültekintettem a városban. A Dunaparton emelkedik egypár emeletes épület; a hajóhíddal szemben nagy kaszárnya; kissé beljebb görbe-görbe utcák, egyik piszkosabb a másíknál; bekerítetlen házak; vagy 25 meeset, melyek minaretjei galambduok gyanánt emelkednek ki a házak közül. A hold világa által láthatóvá lesz a szerb-bulgár háború idejében oly nevezetes erős vár, telve török viskókkal. Egy kávéháznak nevezett putikban pár darab rahát s egy pohárka malina vina bekebelezése után visszamentem hajónkra. Bevárva a hajnalt, Lompalánkára tartottunk.

A Widdin, utcai még görbébbek, mert nemesak jobbra-balra hajlanak el, hanem föl és le is, meg hogy sokkal több ugynevezett hotel van benne, valamennyi faterasszal a Dunára.

A szófiai konzulátus által odarendelt kocsira telepedve, neki indultam Bulgáriának, egyedül egymagam e görbe országban, depesemmel s egy vén szegedi zsidóval, ki kocsisom volt. (Hogy még erre a pályára is vetemedik!)

Lompalánkától elindulva, az út folytonosan emelkedik, de nem rohamosan, úgy, hogy a kocsiban még határolódni is lehettem. A város mellett levő magaslatra érve, a messze ködben kékesen meredezik a Balkán.

Szünetlen kérdésekkel ostromlom vén zsidómat, aki a négy esengős-bongós szürke csépelésében találja legfőbb örömét, hogy „ezt a falut hogy hívják? erre cipelték-e Sándor fejedelmet muszka jóakarói? mióta, miért van itt a két hegyhát, a régi hid mellett újjal is összekötve? elértek-e azokra a kéklő hegyekre ott még ma?” stb. Ó hátra-hátra vakkant egyet s megint fűtyül

lovainak, melyek úgy ragadnak bennünket, mintha tüzes tapló égetné füleiket. Egyik hán (koresma) a másik után tünik el mellettünk, néha egynél megállva, jó kemény bulgár marcival és vízzel traktálja táltosait. Végre 12 órai ördögös hajtás után megérkezünk Klisszurába, a Balkán tővéhez.

Klisszura a Balkán-utások rendes megálló-helye; mielőtt hozzáfognak a Balkán megmászásához, itt pihenhetnek, a Balkánról lejövet itt fuhatnak ki. Meglehetősen esinos falucska (amint a bulgárok értik!). Lompalánka felé ugyszólván síkság terül el, előtte szántóföldek s veteményes kertekkel; a falun keresztül a Balkánból folyik egy zuhogó patakocska száz meg száz apróbbakból alakulva, melynek minduntalan utjába állítanak egy-egy malomkereket, melyeken keresztül tördöve sima sziklavájában surran tovább, telve a leggyönyörűbb pisztrángokkal, az egyedüli eledel, melyet a bolgár hotelekben, nevezetesen a hotel Szlivnicában jól el tud készíteni az ott mindenés Ofélia; s vesztegetik hármásával-négyesével fél frankért. E falucska a híres balkáni malina vina (málnabor) főfészke. A falu felett magaslik a Balkán, az alföldi emberre rettenetes Balkán, borzalmas hangulatot lehelve a tövében este időző utasokra.

Hideg szél fujt ránk a hegyhasadékból; a bulgár hoteles váltig marasztalt, hogy ne induljak ily késő este a hegyek közé, mert zivatart lesz s a magasban veszély lehet. Öreg kocsisom is egyre didergett birregetett lovainak, szeretett volna meghálni; de én tudva kötelességemet bundámba burkolózva elszántam kiálltattam az öregnek „hajts”. Ó, mint akit halálra szántak, tilt fel a bakra s nagynehezen elindultunk.

Roppant meredeken indul az út, lovaink erősen kapaskodnak s sörényüket magasan lengeti a most már erős szél. Hideg, havas eső kezd permetezni, én bundámba húzódom elmékedem a messze levő jó bácskaiakról, figyelve mindent ami bulgár. A folytonosan aránytalanul emelkedő uton néha-néha a nagy sötétségben puffogás, nyirkosság, bögés, fűty hallatszik előttünk; közelebb érve, látom, hogy egy kereskedő karaván éjelez az út mellett tromba bivalyával s rozoga karucáival (szekér), mindegyik jól megpakva Lompalánkáról hozott kereskedelmi cikkekkel; ott állapodnak meg, ahol megnyomja őket az éjszaka. Az eső már nagyon esik, korom sötétség, csak az út mellett elnyúló hórétet mutatja, hogy helyes irányban haladunk. Az utazás ilyenkor borzadalmas. A szerpentínák jól épültek; jobbról a meredek sziklák, rémitő vastagságu fákkal borítva, melyek közül egyik másik miatt, — kihullva alóla a kevés föld, az uton keresztül dűlve — csaknem járhatlaná teszi azt. Derékon ketté fűrészezi a jámbor bulgár, a fatörzsből egy ölynit elvisz s a törzs felső fele és koronája, minden utjába eső élő növényt s szikladarabokat letöpörve, zuhan az út baloldalán tátongó mélységbe. Közben-közben hidon haladunk át, megannyi hegyhasadék vagy patak fölött építve. A sötétségben igen nagy az ember képzelő-tehetsége s így nem csodálkozom magamon, ha néha holmi vadállatot, embert, házat véltem látni, minden pillanatban készentartva forgó-pisztolyomat. Ejjékor értük el a Balkán csucsát, Petrohánt; de itt kocsis és ló egyaránt fölmondták a szolgálatot, az öreg zsidó újjai már nem hajlottak, nem tarthatta a gyeplőt, sem az ostort; kénytelen voltam beleegyezni, hogy pihentessünk. De magamnak is jól esett egy kissé kinyújtózkodnom hotel Skobelev terében, ha ugyan nyújtózkodhatom.

Ha már leszálltam s bementem, sziveskedjenek k. olvasóim is pár pillanatra befáradni, nézzünk körül, hogyan van berendezve egy bulgár utszéli hán.

Kivülről hasonlít egy hazánkbeli rozoga esárdához, mellette patakocska malomkereket forgat. Az országuntra néző falaira kenyérgombócokkal rakgatott bulgári kormány-rendeleteket lenget a szél. Belépéskor iszonyú büz csap meg; az egyetlen, gidres-gödros szoba padló közepén tűz ég, körülötté zordonabbnál, zordonabb, rémesen kivilágított bulgár ábrázatok, papipakból pófékelve; egyik-másik már hanyat dűlve versenyt horkol a sarokban nyújtózkodó kuvaszokkal; a meszeletlen fal hosszában deszka-padok fekszenek, rajtuk asszonyok s gyermekek bóbiskálnak, akiket a csunya idő itt szorított, nem érhették el még messze a hegyekben lévő viskójukat. A szoba egyik sarkában a nyitott tűzhely, rajta melegszik a nélkülözhetlen török kávé, mellette a háztulajdonos csavarja cigarettjét amelybe való dohánnyt, az imént emelte le a falhoz támasztott boltból, s amelyben dohány, szappan, kocsikenőcs, rahát, céna mellett még fűtyűlős-ekkor is van. A falon a éári pár arcképe, azonfölül egy komikus európai térkép, mindenféle alakban és helyzetben pingálva az egyes országok. A szobában fekszik a pinceajtó is, fölfelé nyitható szárnyakkal, a másik sarokban meg egy árva bornyu kerdőzve bámul a deklamáló bulgárok szemé közé. A nevezett butorok közt van egy szék is, az intelligens vendégek számára, ezzel kínál meg a hotelier, én enniavolt kérek, ő biztosított, hogy meg leszek elégedve a kosztal. Szerbül beszélek s így megértettük egymást a bulgárral. El is készült menum: birka snieli rozmarinnal spékelve, a széken ilve, zsebkendőmet térdeimre terítettem s kész volt az asztal, falatozni kezdem. Ugy-e bár jó étvágyat kívánna hozzá? no de köszönöm, nem igen izlett. Kifizetve fogyasztásomat esengő frankokban (mert jól meghuzott az átkozott turbános az általa cgekig magasztalt husdarabért), székesen elszunnyadtam. — Reggel felé az eső elállt s mi indultunk. Az út most rohamosan esik s a kereket megkötte haladhatunk, így is hanyatt-homlok. Végre 24 órai keserves-kinos kocsizás után Szofia előtt vagyok.

Szabó Imre.

Naptár.

Április.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
24 Kedd	György	György	12 Vazul
25 Szer.	Márk ev.	Márk ev.	13 Antem.
26 Csüt.	Kilit pápa	Kletus	14 Márton
27 Pént.	Peregrin	Zita sz.	15 Aristarch

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Leltulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

Zombor, 1888. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájából.

Hirdetés.

A Ferenc-csatorna mentén, a mészegető-kemence mellett levő nyári legelőre május 1-étől még 20 drb fejős tehén vétetik fel legeltetésre.

Jelentkezhetni Gallé Emil és Gaal Istvánál.

2-1

Az apatini járás főszolgabírájától.

2495. szám.

kig. 1888.

Pályázati hirdetmény.

Leköszönés folytán Bogojeva községében megüritült községi orvosi állásra az előző pályázat téves hírlapi közlése folytán, ezennel újabb pályázat hirdettetik és a választás határideje 1888. évi május hó 26. napjának délutáni 2 órájára tűzetik ki.

Pályázni kívánók felhivatnak, miszerint az 1876. évi XIV. t. c. 143. §. és az 1886. évi XXII. t. c. 73. §-ához képest felszerelt és az állam hivatalos nyelvének bírását, valamint erkölcsi magaviseletét is igazoló okmányokkal támogatott kérvényeiket bezárólag 1888. évi május hó 18-ig alóli főszolgabírónál annál bizonyosabban nyújtják be, mert később érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

A betöltendő állással következő javadalmasz az egybekötve:

- 1-ör. 500 frt készpénz fizetés.
- 2-ör. 30 krajcár nappali és 60 krajcár éjjeli látogatási díj.
- 3-ör. 20 krajcár halottkémlesi díj.

A megválasztandó a halottkémlest is teljesíteni tartozik.

Apatin, 1888. évi április 16.

Ribiczey Béla,

főszolgabíró.

3-1

177. szám.

1888.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróság 6785/1886. számú végzése által Sztrilits Józsa (Albin) gorbáni lakos végrehajtató javára Maly József hódásági lakos ellen 198 frt 30 kr s jár. erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 467 frtra becsült szobabutorok, tehén, eke és 1 göbőből álló ingóságok 198 frt 30 kr tőke, ennek 1886. év április hó 1. napjától járó 6% kamatai, eddig összesen 65 frt 86 kr per-, végrehajtási-, kereseti és foganatosítási, továbbá árverés hirdetési költség erejéig, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1251/1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Hódáságon a községházánál leendő eszközzésére 1888. évi május hó 2-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódáságon, 1888. évi április hó 13-án.

Ruszován Péter,

kir. bir. végrehajtó.

170. szám.

1888.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásági tek. kir. járásbíróság 2675/1888. számú végzése által Krivokutya Mladen lalityi lakos végrehajtató javára Back Péter filipovai lakos ellen, 336 frt s jár. erejéig elrendelt kiélléitési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1255 frtra becsült 2 db. ló, 2 koci, 2 lóra való szerszám, 2 tehén, 1 disznóól, és 1 gőzmozdonygépéből álló ingóságok 336 frt, ennek 1887. évi május hó 31-ik napjától járó 6% kamatai, eddig összesen 36 frt 73 kr. perköltség, végrehajtás-kereseti és foganatosítási, továbbá árverés hirdetési költség erejéig, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1148/1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Filipova községházánál leendő eszközzésére 1888-ik évi május hó 3-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódáságon, 1888. évi április hó 15-ik napján.

Ruszován Péter,

kir. bir. végrehajtó.